

moci vydati, takže faktického vydání v moc tuto k dokonání zločinu není ani zapotřebí.

Čís. 1247.

Byl-li rozsudek doručen obžalovanému již před ohlášením opravných prostředků, počítá se lhůta ku provedení jich ode dne ohlášení, třebaž soud napotom doručil rozsudek též obhájci.

(Rozh. ze dne 3. července 1923, Kr I 426/23.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského jako nalézacího soudu v Mladé Boleslavi ze dne 14. února 1923, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu, uvedeným v §§ 197, 200 tr. zák., a nevzal zřetele na jeho odvolání z tohoto rozsudku co do výroku o trestu.

Důvody:

Stěžovateli, jenž byl odsouzen ve své nepřítomnosti, byl po rozumu §§ 269, 427 tr. ř. doručen opis rozsudku a stalo se doručení toto dne 28. března 1923. Stěžovatel ohlásil z rozsudku zmateční stížnost a odvolání dne 29. března 1923, tedy včas, avšak provedení těchto opravných prostředků, jež byly podány k soudu dne 4. května 1923, stalo se opožděně. Podle §u 285 (§u 294) tr. ř. počíná osmídenní lhůta ku provedení zmateční stížnosti (odvolání) ode dne ohlášení těchto opravných prostředků, ač-li stěžovatel neb odvolatel nežádal již před jich ohlášením nebo při jich ohlášení za opis rozsudku, ve kterémžto případě počátek lhůty té odkládá se do doby doručení opisu rozsudku. V případech, jako je tento, kde se doručení opisu rozsudku stalo podle předpisů zákonných, shora uvedených, již před ohlášením opravných prostředků, jest počítati lhůtu k provedení jich ode dne jich ohlášení, ježto účelu zákona, by provedení jich mohlo býti odůvodněno na podkladě obsahu rozsudku, bylo již doručením jeho obžalovanému dosaženo. Na tom nemůže ničeho měniti okolnost, že soud první stolice z úřadu doručil opis rozsudku ustanovenému jím obhájci stěžovatelovu, ježto toho zákon nepředpisuje, což ostatně bylo v tomto případě čím méně na místě, protože obžalovaný při ohlášení opravných prostředků toho nežádal. Může tudíž jen protokol, obsahující ohlášení zmateční stížnosti a odvolání, býti podkladem o jich rozhodování. Poněvadž pak ohlášení zmateční stížnosti neobsahuje ani výslovného označení některého z důvodů zmatečnosti, uvedených v §u 281 čis. 1 až 11 tr. ř., ani okolností, jež by jej zakládaly, měla býti zmateční stížnost dle §u 1 čis. 2 zákona ze dne 31. prosince 1877, čis. 3 ř. zák. na rok 1878 zavržena již soudem první stolice a, poněvadž se tak nestalo, bylo tak učiniti dle §u 4 čis. 1 téhož zákona soudem zrušovacím. Ježto ani ohlášené odvolání neuvádí okolností, jež je mají odůvodňovati, nebylo lze dle §u 294 tr. ř. k němu přihlížeti.